

مناجات حضرت امیر المؤمنین

در مسجد کوفه

ترجمه استاد مهدی الهی قمشاهی

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ الْاَمَانَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُوْنَ، اِلَّا مَنْ اَتَى اللّٰهَ

خدایا از تو امان خواهم در آن روزی که سود ندهد کسی را نه مال و نه

فرزندان مگر آن کس که

بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ، وَاَسْئَلُكَ الْاَمَانَ يَوْمَ يَعْصُ الظّٰلِمُ عَلٰى يَدَيْهِ، يَقُوْلُ يَا

دلی پاک به نزد خدا آورد و از تو امان خواهم در آن روزی که بگزد شخص

ستمکار هر دو دست خود را و گوید ای

لَيْتِنِىْ اَتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُوْلِ سَبِيْلًا، وَاَسْئَلُكَ الْاَمَانَ يَوْمَ يَعْرِفُ

کاش گرفته بودم با پیامبر راهی و از تو امان خواهم در روزی که شناخته

شوند

الْمُجْرِمُوْنَ بِسِيْمَاهُمْ، فَيُوْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْاَقْدَامِ، وَاَسْئَلُكَ الْاَمَانَ

جنایتکاران به سیما و رخساره‌شان و بگیرندشان به پیشانیها و قدمها و از تو

امان خواهم

يَوْمَ لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنُ وَلَدِهِ، وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنُ وَالِدِهِ شَيْئًا، إِنِ

در آن روزی که کیفر نبیند پدری بجای فرزندش و نه فرزندى کیفر شود

بجای پدرش براستی

وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا، وَأَسْأَلُكَ الْإِمَانَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعذِرَتُهُمْ، وَلَهُمْ

وعده خدا حق است و از تو امان خواهیم در آن روزی که سود ندهد

ستمکاران را عذرخواهیشان و بر ایشان است

اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ، وَأَسْأَلُكَ الْإِمَانَ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ

لعنت و ایشان را است بدی آن سرای و از تو امان خواهیم در روزی که مالک

نیست کسی برای کسی دیگر

شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ، وَأَسْأَلُكَ الْإِمَانَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ، وَأُمُّهُ

چیزی را و کار در آن روز بدست خدا است و از تو خواهیم امان در آن روزی که

بگریزد انسان از برادر و مادر

وَأَبِيهِ، وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ، لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ،

و پدر و همسر و فرزندانش برای هرکس از ایشان در آن روز کاری است که

(فقط) بدان پردازد

وَأَسْأَلُكَ الْإِمَانَ يَوْمَ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمَئِذٍ بِبَنِيهِ،

و از تو خواهیم امان در آن روزی که شخص جنایتکار دوست دارد که فدا دهد

از عذاب آن روز پسرانش

وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ، وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ، وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ

و همسرش و برادرش و خویشاوندانش که او را در پناه گیرند و هر که در
زمین هست یکسره که بلکه

يُنَجِّيهِ، كَلَّا إِنَّهَا لَأُظَىٰ نَزَّاعَةً لِّلشَّوَىٰ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ، أَنْتَ الْمَوْلَىٰ

او را نجات دهد، هرگز که جهنم آتشی است سوزان که پوست از سر بکند
مولای من... تویی سرور

وَأَنَا الْعَبْدُ، وَهَلْ يُرْحَمُ الْعَبْدَ إِلَّا الْمَوْلَىٰ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ

و منم بنده و آیا رحم کند بر بنده جز سرور او مولای من ای مولای من تویی

الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ، وَهَلْ يُرْحَمُ الْمَمْلُوكُ إِلَّا الْمَالِكُ، مَوْلَايَ يَا

مالک و منم مملوک و آیا رحم کند بر مملوک جز مالک مولای من ای

مَوْلَايَ، أَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ، وَهَلْ يُرْحَمُ الذَّلِيلَ إِلَّا الْعَزِيزُ،

مولایم تویی عزتمند و منم خوار و ذلیل و آیا رحم کند بر شخص خوار جز عزیز

مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ، أَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ، وَهَلْ يُرْحَمُ الْمَخْلُوقَ

مولای من ای مولای من تویی آفریدگار و منم آفریده و آیا رحم کند بر آفریده

إِلَّا الْخَالِقُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْعَظِيمُ وَأَنَا الْحَقِيرُ، وَهَلْ يُرْحَمُ

جز آفریدگار مولای من ای مولای من تویی بزرگ و منم ناچیز و آیا رحم کند

الْحَقِيرَ إِلَّا الْعَظِيمُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ، أَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَهَلْ

بر ناچیز جز بزرگ مولای من ای مولای من تویی نیرومند و منم ناتوان و آیا
يَرْحَمُ الضَّعِيفَ إِلَّا الْقَوِيُّ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ، أَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ،

رحم کند بر ناتوان جز نیرومند مولای من ای مولای من تویی بی‌نیاز و منم
نیازمند

وَهَلْ يَرْحَمُ الْفَقِيرَ إِلَّا الْغَنِيُّ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ، أَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا

و آیا رحم کند بر نیازمند جز بی‌نیاز مولای من ای مولای من تویی عطابخش
و منم

السَّائِلُ، وَهَلْ يَرْحَمُ السَّائِلَ إِلَّا الْمُعْطَى، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ، أَنْتَ

سائل و آیا رحم کند بر سائل جز عطاکننده مولای من ای مولای من تویی
الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ، وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَيِّتَ إِلَّا الْحَيُّ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ،

زنده و منم مرده و آیا رحم کند مرده را جز زنده مولای من ای مولای من
أَنْتَ الْبَاقِي وَأَنَا الْفَانِي، وَهَلْ يَرْحَمُ الْفَانِي إِلَّا الْبَاقِي، مَوْلَايَ يَا

تویی باقی و منم فانی و آیا رحم کند بر فانی جز خدای باقی مولای من ای
مَوْلَايَ، أَنْتَ الدَّائِمُ وَأَنَا الزَّائِلُ، وَهَلْ يَرْحَمُ الزَّائِلَ إِلَّا الدَّائِمُ، مَوْلَايَ

مولای من تویی همیشگی و منم زوال‌پذیر و آیا رحم کند بر زوال‌پذیر جز
خدای همیشگی مولای من

يَا مَوْلَايَ، أَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ، وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْزُوقَ إِلَّا

ای مولای من تویی روزی ده و منم روزی خور و آیا رحم کند روزی خور را جز
الرَّازِقُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ، أَنْتَ الْجَوَادُ وَأَنَا الْبَخِيلُ، وَهَلْ يَرْحَمُ

روزی ده مولای من ای مولای من تویی سخاوتمند و منم بخیل و آیا رحم کند
الْبَخِيلَ إِلَّا الْجَوَادُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ، أَنْتَ الْمُعَافِي وَأَنَا الْمُبْتَلَى، وَهَلْ

بر بخیل جز سخاوتمند مولای من ای مولای من تویی عافیت بخش و منم
گرفتار و آیا

يَرْحَمُ الْمُبْتَلَى إِلَّا الْمُعَافِي، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ، أَنْتَ الْكَبِيرُ وَأَنَا

رحم کند بر شخص گرفتار جز عافیت بخش مولای من ای مولای من تویی
بزرگ و منم

الصَّغِيرُ، وَهَلْ يَرْحَمُ الصَّغِيرَ إِلَّا الْكَبِيرُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ، أَنْتَ

کوچک و آیا رحم کند بر کوچک جز بزرگ مولای من ای مولای من تویی
الْهَادِي وَأَنَا الضَّالُّ، وَهَلْ يَرْحَمُ الضَّالَّ إِلَّا الْهَادِي، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ،

راهنما و منم گمراه و آیا رحم کند برگمراه جز راهنما مولای من ای مولای من
أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَأَنَا الْمَرْحُومُ، وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْحُومَ إِلَّا الرَّحْمَنُ،

تویی بخشاینده و منم بخشش پذیر و آیا رحم کند بخشش پذیر را جز
بخشاینده

مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ، أَنْتَ السُّلْطَانُ وَأَنَا الْمُتَّحَنُّ، وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُتَّحَنَّ

مولای من ای مولای من تویی سلطان و منم گرفتار آزمایش و آیا رحم کند
به بنده گرفتار آزمایش

إِلَّا السُّلْطَانُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ، أَنْتَ الدَّلِيلُ وَأَنَا الْمُتَحِيرُ، وَهَلْ يَرْحَمُ

جز سلطان مولای من ای مولای من تویی دلیل و راهنما و منم متحیر و
سرگردان و آیا رحم کند

الْمُتَحِيرَ إِلَّا الدَّلِيلُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ، أَنْتَ الْغَفُورُ وَأَنَا الْمُذْنِبُ، وَهَلْ

سرگردان را جز راهنما مولای من ای مولای من تویی آمرزنده و منم گنهکار
و آیا

يَرْحَمُ الْمُذْنِبَ إِلَّا الْغَفُورُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ، أَنْتَ الْغَالِبُ وَأَنَا

رحم کند گنهکار را جز آمرزنده مولای من ای مولای من تویی غالب و منم

الْمَغْلُوبُ، وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَغْلُوبَ إِلَّا الْغَالِبُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ، أَنْتَ

مغلوب و آیا رحم کند بر مغلوب جز غالب مولای من ای مولای من تویی

الرَّبُّ وَأَنَا الْمَرْبُوبُ، وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْبُوبَ إِلَّا الرَّبُّ، مَوْلَايَ يَا

پروردگار و منم پروریده و آیا رحم کند پروریده را جز پروردگار مولای من

مَوْلَايَ، أَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَأَنَا الْخَاشِعُ، وَهَلْ يَرْحَمُ الْخَاشِعَ إِلَّا الْمُتَكَبِّرُ،

ای مولای من تویی خدای با کبریا و بزرگمنش و منم بنده فروتن و آیا رحم

کند بر فروتن جز خدای بزرگمنش

مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ، اِرْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ، وَاَرْضَ عَنِّي بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ
مولاى من اى مولاى من به من رحم كن به رحمت خود و خوشنود شو از
من به جود و كرم

وَفَضْلِكَ، يَا ذَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ، وَالطَّوْلِ وَالْإِمْتِنَانِ، بِرَحْمَتِكَ
و فضل خود اى صاحب جود و احسان و نعمت و امتنان به رحمت
يا ارحم الراحمين.

اى مهربانترين مهربانان.